

Sygn. akt I ACz 864/12

POSTANOWIENIE

Dnia 21 grudnia 2012 roku

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

<i>Przewodniczący:</i>	<i>SSA Dariusz Mazurek (spr.)</i>
<i>Sędziowie:</i>	<i>SA Grażyna Demko</i>
	<i>SA Jan Sokulski</i>

po rozpoznaniu w dniu 21 grudnia 2012 roku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **A. S.**

przeciwko **D. S.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej

na postanowienie Sądu Okręgowego w Rzeszowie Wydział I Cywilny

z dnia 6 września 2012r., sygn. akt I Co 122/12

p o s t a n a w i a:

o d d a l i ć zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy wyłączył od rozpoznania sprawy zawisłej przed Sądem Rejonowym w Leżajsku pod sygn. akt I Nc 143/12 sędziów: SSR (...), SSR (...) i SSR (...), zaś oddalił wniosek w pozostałej części odnośnie wyłączenia sędziów: SSR (...), SSR (...), SSR (...), SSR (...) i SSR (...).

W uzasadnieniu rozstrzygnięcia Sąd wskazał, iż z oświadczeń złożonych przez wszystkich sędziów Sądu Rejonowego w Leżajsku wynika, iż tylko sędzia (...) i H. D. potwierdziły osobistą znajomość z powodem, zaś co do sędzi (...) występuje sytuacja interpersonalna z powodem, mogąca wywoływać uzasadnioną wątpliwość co do jej bezstronności. Natomiast odnośnie pozostałych sędziów tego sądu brak było podstaw do uwzględnienia wniosku pozwanej, gdyż nie znają oni osobiście stron, zaś sędzia (...) zna strony z racji prowadzenia wcześniej ich sprawy o rozdzielną majątkową oraz spraw wieczystoksięgowych powoda.

W zażaleniu na powyższe postanowienie pozwana zaskarżyła je w części oddalającej wniosek.

W jej ocenie istnieją podstawy do wyłączenia wszystkich sędziów Sądu Rejonowego w Leżajsku, ponieważ niemal wszystkich (oprócz sędziego (...)) łączy z powodem taka sama znajomość. Wskazała, że powód zna środowisko sędziów Sądu Rejonowego w Leżajsku poprzez towarzyskie relacje z byłym prezesem tego sądu (...).

Pozwana zaznaczyła też, że SSR (...) pomimo istnienia oczywistych podstaw do wyłączenia, wydała w niniejszej sprawie nakaz zapłaty.

Mając powyższe na uwadze pozwana wniosła o wyłączenie pozostałych sędziów Sądu Rejonowego w Leżajsku od rozpoznania niniejszej sprawy.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jest nieuzasadnione.

W pierwszej kolejności należy nadmienić, że w niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki wymienione w art. 48 kpc wyłączające z mocy ustawy sędziego od prowadzenia sprawy.

Wniosek pozwanej o wyłączenie sędziów Sądu Rejonowego w Leżajsku podlega więc ocenie wyłącznie na podstawie art. 49 kpc, gdyż jedynie w oparciu o ten przepis strona może wnioskować o wyłączenie sędziego.

Przed wszystkim obowiązek zachowania bezstronności przez sędziego przy rozpoznawaniu każdej sprawy jest jego obowiązkiem konstytucyjnym (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP), którego ma przestrzegać bez względu na to kim są strony w poddanej jego rozstrzygnięciu sprawie i czego sprawa dotyczy. Dlatego sędzia nie może być wyłączony od rozpoznania sprawy zawsze w sytuacji, gdy zna osoby będące uczestnikami postępowania, o ile ta znajomość nie ma charakteru mogącego doprowadzić do powstania u obiektywnego, nie zainteresowanego w sprawie, zewnętrznego obserwatora uzasadnionych wątpliwości co do bezstronności sędziego.

W przedmiotowej sprawie pozwana powołała się jedynie na znajomość powoda z byłym prezesem tego sądu, z czego wywodzi stronniczość u pozostałych sędziów.

Ze złożonych przez sędziów (...), W. J., J. C. i T. K. oświadczeń wynika, że nie znają żadnej ze stron niniejszego postępowania i nie łączą ich z żadną z nich jakiegokolwiek relacje mogące budzić wątpliwości co do bezstronności. Natomiast sędzia (...) potwierdziła, że orzekała we wcześniejszych sprawach stron, co jednak nie stanowi podstawy uzasadniającej jej wyłączenie od rozpoznania niniejszej sprawy.

Tym samym przeświadczenie pozwanej co do tego, że wszyscy sędziowie Sądu Rejonowego w Leżajsku będą stronniczy i świadomie doprowadzą do błędnego i niekorzystnego dla niej rozstrzygnięcia, nie jest przesłanką do żądania wyłączenia wszystkich sędziów tego sądu.

W niniejszym procesie nie uzasadnia wniosku o wyłączenie sędziego obawa uzyskania niekorzystnego rozstrzygnięcia. W sytuacji, gdyby pozwana uzyskała ewentualnie wyrok dla siebie niekorzystny, to będzie mogła go zwalczać za pomocą środków odwoławczych (por. orz. SN z dnia 24.03.1966r., II PZ 15/66, PREiS 1966, nr 4, s. 261, post. SN z dnia 02.05.1974r., I CZ 48/74 oraz post. SA w Białymstoku z dnia 26.10.1995r., I ACz 309/95, OSA 1997/9/49).

Ponadto brak jest podstaw do przyjęcia, że wszyscy sędziowie Sądu Rejonowego w Leżajsku znają powoda osobiście i będą mu sprzyjać przy rozstrzygnięciu sprawy.

Na marginesie należy zauważyć, iż SSR (...), która wydała w niniejszej sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym powinna była w oparciu o dyspozycję z art. 51 kpc wstrzymać się od udziału w sprawie, skoro sama w swym oświadczeniu podała, iż zna osobiście powoda. Nie powoduje to jednak nieważności postępowania, które może nastąpić w sytuacji rozpoznawania sprawy przez sędziego podlegającego wyłączeniu z mocy ustawy (art. 48 kpc).

Z tych względów zażalenie pozwanej, jako nieuzasadnione, podlegało oddaleniu przez Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.